

MINISTERI D'ECONOMIA

7744 *REIAL DECRET 378/2003, de 28 de març, pel qual es desplega la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, en matèria d'exempcions per categories, autorització singular i Registre de Defensa de la Competència. («BOE» 90, de 15-4-2003.)*

La Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, prohibeix a l'article 1 qualsevol conducta que tingui per objecte, produeixi o pugui produir l'efecte d'impedir, falsejar o restringir la competència en la totalitat o part del mercat nacional.

La llei també recull la possibilitat que determinades conductes de les prohibides per l'article 1, tanmateix, puguin ser autoritzables sempre que es compleixin determinats requisits. Això és lògic si tenim en compte que determinats acords entre empreses són beneficiosos per al mercat. Així, l'article 3 recull els supòsits per a l'autorització de pràctiques prohibides i l'article 5 permet que el Govern, mitjançant els denominats reglaments d'exempció, autoritzi determinades categories d'acords, decisions, recomanacions o pràctiques que, d'acord amb l'article 3 de la Llei, podrien ser objecte d'una autorització singular. Mitjançant aquesta tècnica, procedent del dret comunitari, la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, permet l'autorització en bloc d'acords o pràctiques restrictives de la competència, quan es donen les condicions previstes per la mateixa Llei.

D'acord amb aquestes previsions, es va aprovar el Reial decret 157/1992, de 21 de febrer, pel qual es desplega la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, en matèria d'exempcions per categories, autorització singular i Registre de Defensa de la Competència. Aquest Reial decret incorporava a l'ordenament jurídic espanyol l'exempció dels acords o pràctiques, referides al mercat nacional, que ja havien estat objecte d'exempció pel dret comunitari mitjançant la mateixa tècnica.

Des de la promulgació d'aquest Reial decret el 1992, l'ordenament comunitari ha experimentat una profunda transformació en la matèria, amb l'aprovació de diversos reglaments d'exempció, entre els quals s'han d'esmentar el Reglament (CE) núm. 1400/2002 de la Comissió, de 31 de juliol de 2002, el Reglament (CE) núm. 240/1996 de la Comissió, de 31 de gener de 1996, el Reglament (CE) núm. 2790/1999 de la Comissió, de 22 de desembre de 1999, el Reglament (CE) núm. 2658/2000 de la Comissió, de 29 de novembre de 2000, el Reglament (CE) núm. 2659/2000 de la Comissió, de 29 de novembre de 2000, i el Reglament (CE) núm. 358/2003 de la Comissió, de 27 de febrer de 2003. Aquests reglaments han comportat un important canvi d'orientació en la política comunitària d'exempcions, han donat més llibertat d'actuació a les empreses sense poder substancial per alterar el mercat, i han centrat l'actuació de les autoritats en els casos amb repercussió més gran en la vida econòmica.

La recerca de la necessària coherència econòmica i jurídica entre la normativa comunitària i nacional en matèria d'exempcions per categories, així com raons de seguretat jurídica per a les empreses que operen a Espanya, recomanen substituir el Reial decret 157/1992 per un de nou que incorpori els nous reglaments d'exempcions comunitaris, inclòs el relatiu al sector de les assegurances que no va ser incorporat llavors per la seva aprovació posterior a l'entrada en vigor del Reial decret al qual substitueix aquest i que també ha estat recentment modificat.

Al costat d'aquesta actualització de la normativa nacional sobre exempcions per categories i la seva sin-

cronització amb la vigent en el context comunitari, aquest Reial decret també introdueix algunes modificacions en el procediment d'autorització singular que regula el capítol II, per adaptar-lo a les reformes introduïdes per les lleis 52/1999, de 28 de desembre, de reforma de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, i 1/2002, de 21 de febrer, de coordinació de les competències de l'Estat i les comunitats autònomes en matèria de defensa de la competència, solucionar algunes de les deficiències detectades al llarg dels 10 anys d'aplicació, i admetre expressament la recepció automàtica pel dret nacional, sense necessitat d'acte exprés, de les modificacions i substitucions que experimentin els reglaments comunitaris, cosa que en el moment actual no és possible per la interpretació que ha prevalgut en aquest punt del Reial decret 157/1992 que es deroga.

En aquest sentit, s'ha simplificat la regulació de la tramitació pel Tribunal de Defensa de la Competència de la concessió de l'autorització, prescindint del casuisme procedimental en el qual incorreria el Reial decret 157/1992, amb la qual cosa es dota el Tribunal d'una llibertat més gran de moviments sense minvar cap de les garanties dels interessats en l'expedient. El nou Reglament també resol les dificultats d'interpretació que resultaven de la desconexió entre els articles 4.2 i 4, 10.4 i 46.3 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, respecte de la continuació de la pràctica objecte de sol·licitud mentre es tramita la seva autorització. Per part seva, en la renovació de l'autorització es preveu la resolució directa pel Tribunal a la vista de l'informe de vigilància que el Servei de Defensa de la Competència li remet abans que caduqui l'autorització. I, finalment, es precisen els supòsits de revocació i modificació de les autoritzacions singulars, se n'indica el procediment de tramitació i es dedica un article especial a la retirada de les exempcions per categories.

En tot cas, l'exercici de les competències estatals i autonòmiques per tramitar el procediment d'autorització definit per aquest Reial decret s'ha d'emmarcar en els criteris establerts en els punts de connexió que preveu l'article 1 de la Llei 1/2002, de 21 de febrer, de coordinació de les competències de l'Estat i les comunitats autònomes en matèria de defensa de la competència.

La regulació del Registre de Defensa de la Competència, recollida al capítol III, especifica la informació registral accessible als particulars i modifica les dades que s'hi han d'inscriure quant al control de concentracions, de conformitat amb la nova regulació introduïda pel Reial decret 1443/2001, de 21 de desembre, pel qual es desplega la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, quant al control de les concentracions econòmiques.

Finalment, es modifica el règim de recursos que preveu el capítol IV per adaptar-lo a la nova redacció de l'article 47 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, introduïda també per la Llei 52/1999.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Economia, amb l'aprovació prèvia del ministre d'Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 28 de març de 2003,

DISPOSO:

CAPÍTOL PRELIMINAR

Objecte

Article 1. *Objecte.*

Aquest Reial decret té per objecte autoritzar les categories d'acords, decisions, recomanacions i pràctiques concertades o conscientment paral·leles a què es refereix

l'article 5 de Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, ordenar el procediment per a la concessió d'autoritzacions singulars previst a l'article 4 de la mateixa Llei i regular el Registre de Defensa de la Competència.

CAPÍTOL I

Exempcions per categories

Article 2. *Exempcions per categories.*

1. Acords verticals. De conformitat amb el que disposa l'article 5.1.a) de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, queden autoritzats els acords en els quals participin dues o més empreses que, als efectes de l'acord, operin en plans diferents de la cadena de producció o distribució i que es refereixin a les condicions en les quals les parts poden adquirir, vendre o revendre determinats béns o serveis, en la mesura que aquests acords afectin únicament el mercat nacional i sempre que compleixin les disposicions que estableixen:

a) El Reglament (CE) núm. 2790/1999 de la Comissió, de 22 de desembre de 1999, o els reglaments comunitaris que el substitueixin.

b) El Reglament (CE) núm. 1400/2002 de la Comissió, de 31 de juliol de 2002, o els reglaments comunitaris que el substitueixin.

2. Acords de transferència de tecnologia. De conformitat amb el que disposa l'article 5.1.a) de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, queden autoritzats els acords en els quals participin únicament dues empreses i imposin restriccions en relació amb l'adquisició o la utilització de drets de propietat industrial o intel·lectual, o de coneixements secrets industrials o comercials, en la mesura que aquests acords afectin únicament el mercat nacional i sempre que compleixin les disposicions que estableix el Reglament (CE) núm. 240/1996 de la Comissió, de 22 de desembre de 1996, o els reglaments comunitaris que el substitueixin.

3. Acords horitzontals. De conformitat amb el que disposa l'article 5.1.b) de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, queden autoritzats els acords que, pertanyin a algunes de les categories següents, i afectin únicament el mercat nacional, sempre que compleixin les condicions que s'estableixen tot seguit per a cada una d'aquestes:

a) Acords d'especialització, sempre que l'acord compleixi les disposicions que estableix el Reglament (CE) núm. 2658/2000 de la Comissió, de 29 de novembre de 2000, o els reglaments comunitaris que el substitueixin.

b) Acords de recerca i desenvolupament, sempre que l'acord compleixi les disposicions que estableix el Reglament (CE) núm. 2659/2000 de la Comissió, de 29 de novembre de 2000, o els reglaments comunitaris que el substitueixin.

4. Acords al sector d'assegurances. De conformitat amb el que disposa l'article 5.1. de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, queden autoritzades les categories d'acords que, afectin únicament el mercat nacional, i compleixin les disposicions que estableix el Reglament (CE) núm. 358/2003 de la Comissió, de 27 de febrer de 2003, relatiu a l'aplicació de l'apartat 3 de l'article 81 del Tractat a determinades categories d'acords, decisions i pràctiques concertades al sector de les assegurances.

5. Als efectes de l'aplicació dels quatre apartats anteriors, s'entén que el contingut de cada una de les

categories esmentades és el definit pels respectius reglaments comunitaris.

Article 3. *Retirada de l'exempció.*

1. El Tribunal de Defensa de la Competència (d'ara endavant, Tribunal) pot suprimir l'aplicació de l'exempció que conté l'article anterior si es comprova que, en un cas determinat, un acord exempt produeix efectes incompatibles amb les condicions que preveu l'article 3 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència.

2. El procediment de retirada de l'exempció es pot iniciar en els casos particulars següents:

a) Quan al mercat no hi hagi competència efectiva de productes idèntics o similars.

b) Quan s'apliquin preus excessius als productes objecte de l'acord.

c) Quan hi hagi pràctiques concertades horitzontals relatives als preus de venda.

d) Quan, tractant-se d'acords regulats als reglaments (CE) núm. 2790/99 de la Comissió, de 22 de desembre de 1999; 1400/2002 de la Comissió, de 31 de juliol de 2002, o 240/1996 de la Comissió, de 31 de gener de 1996, o els que els substitueixin, l'acord afecti una quota que superi el 20 per cent del mercat del producte o productes objecte d'aquell i dels considerats idèntics o similars pels usuaris.

e) Quan l'existència de xarxes paral·leles d'acords similars provoqui un efecte acumulatiu que causi una restricció apreciable de la competència.

f) Quan els mitjancers o usuaris no es puguin procurar els productes previstos en les condicions practicades normalment en mercats diferents de l'afectat per l'acord, o hi hagi obstacles a l'accés d'altres proveïdors al mercat afectat.

3. Així mateix, aquest procediment es pot iniciar quan es donin les condicions de retirada previstes al reglament comunitari d'exempció per categories que sigui aplicable a cada acord concret.

4. El procediment per retirar l'exempció l'inicia, d'ofici o a instància de part, el Servei de Defensa de la Competència (d'ara endavant, Servei), i es tramita d'acord amb el que preveu l'article 15.

Article 4. *Acords exclosos del règim d'exempció.*

Quan per la seva naturalesa o contingut un acord no s'ajusti exactament a cap de les categories exemptes, les parts han de sol·licitar l'autorització singular pel procediment que preveuen l'article 38 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, i aquest Reial decret.

CAPÍTOL II

Procediment d'autorització singular

Article 5. *Sol·licitud d'autorització.*

1. Les sol·licituds d'autorització singular d'acords, decisions, recomanacions i pràctiques prohibides, a l'empara de l'article 3 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, s'han de presentar, en el formulari de sol·licitud que figura com a annex d'aquest Reial decret, davant del Servei.

2. La sol·licitud ha de contenir, en tot cas, totes les dades necessàries per poder apreciar la naturalesa i els efectes de la conducta i, en particular, les dades identificatives de les parts que hi intervenen, l'objecte de la sol·licitud i la informació sobre el mercat o mercats afectats.

3. Quan participin en l'acord, decisió, recomanació o pràctica diverses empreses o associacions o agrupacions d'empreses, les sol·licituds s'han de presentar en un únic formulari subscrit per tots els partícips o per un mandatari comú. Si la sol·licitud la presenta només alguna d'entre les empreses participants, aquesta ha d'acreditar que ha enviat còpia completa de la sol·licitud a les altres empreses.

4. El sol·licitant ha d'aportar la documentació requerida a l'annex esmentat, en document original o còpia autèntica. El text de l'acord o el contracte, o la descripció de la pràctica, per als quals se sol·licita autorització s'han de presentar en castellà o amb traducció al castellà si està redactat en una altra llengua.

Article 6. *Esmena.*

Si la sol·licitud d'autorització no compleix els requisits que assenyala l'article anterior s'ha de requerir l'interessat perquè, en un termini de 10 dies, esmeni la falta o aporti la informació preceptiva, amb indicació que, si no ho fa, es considera que desisteix en la seva petició i aquesta s'arxiva, prèvia resolució que en declari el desistiment.

Article 7. *Admissió a tràmit i audiència dels interessats.*

1. Rebuda en la forma escaient la sol·licitud, en la provisió d'iniciació d'expedient d'autorització s'ha de nomenar instructor i secretari, cosa que s'ha de notificar als interessats, amb expressa referència a la data d'iniciació i a l'autoritat competent per resoldre.

2. Iniciat l'expedient, el Servei ha de publicar una nota succinta sobre els seus punts fonamentals, a fi que qualsevol interessat pugui aportar informació en un termini que no passi de 15 dies. L'esmentada nota s'ha de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat» i, si s'escau, en qualsevol altre mitjà de difusió que garanteixi una publicitat suficient, segons el que preceptua l'article 36.5 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència.

3. Alhora, el Servei ha de fer les indagacions que consideri necessàries, oir els interessats i sol·licitar l'informe preceptiu del Consell de Consumidors i Usuaris que preveu l'article 22.5 de la Llei 26/1984, de 19 de juliol, general per a la defensa de consumidors i usuaris.

Article 8. *Qualificació de la sol·licitud.*

1. En el termini màxim de 30 dies des de la recepció en la forma escaient de la sol·licitud que preveu l'article 5, el Servei ha d'acomplir els tràmits anteriors, qualificar la sol·licitud i remetre l'expedient al Tribunal.

2. Quan el Servei consideri que la informació subministrada és manifestament insuficient per qualificar la sol·licitud, ha de requerir el sol·licitant o qui escaigui perquè faciliti les dades i la informació necessàries en un termini de 10 dies, i queda suspès el termini de 30 dies fins que sigui acomplert el requeriment.

3. En la qualificació, el Servei ha de fer constar si considera que l'acord, la decisió o pràctica no exigeix autorització o, en cas contrari, si escau o no escau l'autorització.

4. Si qualifica que l'autorització és procedent, el Servei ha de fer indicació expressa del supòsit d'autorització aplicable d'acord amb l'article 3 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència i, si s'escau, si s'han d'establir modificacions, condicions i obligacions, així com el període de temps pel qual s'ha d'atorgar l'autorització.

Article 9. *Admissió de l'expedient pel Tribunal.*

1. El Tribunal, rebut l'expedient, ha de resoldre sobre la seva admissió en el termini de cinc dies, tenint en compte si s'han aportat els antecedents necessaris. Altrament, ha de sol·licitar al Servei que practiqui les diligències oportunes, les quals poden ser complementades amb les que aquest consideri pertinents sempre dins el termini assenyalat pel Tribunal.

2. Admès l'expedient a tràmit i nomenat un ponent, el Tribunal, abans de dictar resolució, ha d'oir, si s'escau, les vegades que consideri necessàries, els interessats i el Servei, conjuntament o separadament, i pot decidir la pràctica de prova que s'ha de dur a terme en el termini que el Tribunal assenyali. L'audiència és preceptiva quan l'autorització hagi d'establir modificacions, condicions o obligacions i quan el Servei hagi qualificat en contra de l'autorització sol·licitada.

Article 10. *Càrrega de la prova.*

La prova dels fets, dades o circumstàncies al·legats com a supòsits que, d'acord amb l'article 3 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, puguin motivar l'autorització correspon al sol·licitant.

Article 11. *Contingut de la resolució.*

1. La resolució per la qual es concedeixi o es denegui l'autorització ha de ser motivada.

2. La resolució que concedeixi l'autorització ha d'incloure en la part dispositiva el supòsit o els supòsits d'autorització aplicables d'acord amb l'article 3 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, i separadament cada una de les modificacions, condicions, obligacions o càrregues que s'estableixin i les conseqüències del seu incompliment, així com el període de temps pel qual s'atorga i la data de la seva efectivitat, que no pot ser anterior a la data de presentació de la sol·licitud.

3. No s'imposen multes per infracció de l'article 1 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, respecte dels acords, decisions, recomanacions i pràctiques a què es refereixi la sol·licitud que hagin estat executats des de la seva presentació, llevat que el Tribunal s'hagi oposat expressament a la posada en pràctica, d'acord amb l'article 10.4 de la Llei esmentada. Si la resolució denega l'autorització ha de requerir, si s'escau, els sol·licitants i els altres autors de les pràctiques prohibides que hagin estat part en l'expedient perquè en desisteixin, i els ha de prevenir que si desobeeixen el requeriment incorren en les sancions que preveu l'article 10 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència.

Article 12. *Notificació i registre.*

1. La resolució s'ha de notificar al sol·licitant i altres interessats, si n'hi ha, en el termini màxim de sis mesos a comptar de la presentació, en la forma escaient, de la sol·licitud, sense perjudici de les interrupcions en el còmput dels terminis que preveu l'article 8. També s'ha de traslladar al Servei de Defensa de la Competència per inscriure-la al Registre.

2. A aquest efecte, el Tribunal, en traslladar al Servei les seves resolucions, ha d'aportar el document o els documents que continguin l'acord, la recomanació o la pràctica objecte de l'expedient.

Article 13. *Resolucions sobre aplicació provisional.*

1. El Tribunal, en el termini de tres mesos des de la presentació de la sol·licitud d'autorització, i sense per-

judici de les interrupcions en el còmput dels terminis que preveu l'article 8, pot dictar resolució motivada per la qual s'acordi que no escau l'aplicació provisional de l'acord, decisió o recomanació o pràctica objecte de l'expedient.

2. Si no ho fa, les empreses partícips poden procedir a la seva aplicació provisional. En aquest cas, quan el Tribunal dicti resolució, si és negativa o imposa modificacions, condicions o obligacions, la resolució ha de fixar la data a partir de la qual ha de cessar l'aplicació provisional, i no pot produir cap efecte retroactiu pel període d'aplicació provisional, segons el que preveu l'article 4.4 de la Llei 16/1989.

Article 14. *Revocació i modificació d'autoritzacions singulars.*

1. Quan el Tribunal tingui coneixement que els beneficiaris d'una autorització incompleixen les condicions, obligacions o càrregues establertes, o que la concessió es va basar en dades rellevants aportades de manera incompleta o inexacta, o que s'ha produït un canvi fonamental de les circumstàncies que es van tenir en compte per a la concessió, ha de dictar resolució que acordi la incoació d'expedient de revocació o modificació.

2. En el cas que les modificacions siguin merament formals o sense transcendència el Tribunal pot dictar, si escau, resolució que modifiqui l'autorització primitiva.

3. Acordada la incoació d'expedient de revocació el Tribunal, a proposta del Servei, pot decidir, com a mesura cautelar, la revocació provisional de l'autorització, en les condicions i amb les garanties que estableix l'article 45 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència.

4. Rebuda la resolució del Tribunal, el Servei ha de fer la instrucció que sigui necessària per fixar els fets que fonamentin la revocació o modificació de l'autorització, fets que ha de concretar i qualificar en un informe proposta que ha d'elevat al Tribunal en el termini màxim de tres mesos a comptar de l'endemà de la recepció de la resolució del Tribunal que va acordar la incoació de l'expedient.

5. El Tribunal, rebuda la proposta del Servei, n'ha de decidir en el termini de cinc dies l'admissió a tràmit o la devolució al Servei per practicar noves diligències, que poden ser completades amb les que aquest consideri pertinents, sempre dins el termini assenyalat pel Tribunal.

6. Decidida l'admissió a tràmit i nomenat un ponent, el Tribunal ha d'oïr els interessats i el Servei, conjuntament o separatament, les vegades que consideri necessàries, pot practicar prova i dictar resolució, que ha de ser notificada als interessats en el termini màxim de sis mesos a comptar de l'endemà de la resolució del Tribunal que va acordar la incoació de l'expedient.

Article 15. *Retirada de l'exempció per categories.*

1. Quan el Servei estimi que hi ha indicis suficients que s'ha produït alguna de les circumstàncies de les que preveu l'article 3 o de les condicions de retirada previstes als reglaments comunitaris d'exempció que habiliten el Tribunal per procedir a la retirada d'alguna exempció per categories, ha d'iniciar, d'ofici o a instància de part, el procediment de retirada de l'exempció.

2. El Servei ha de fer la instrucció que sigui necessària per fixar els fets que fonamentin la retirada de l'exempció, fets que ha de concretar i qualificar en un informe proposta que ha d'elevat al Tribunal en el termini màxim de tres mesos a comptar de l'endemà de la data d'incoació de l'expedient de retirada.

3. El Tribunal, rebuda la proposta del Servei, n'ha de decidir en el termini de cinc dies l'admissió a tràmit

o la devolució al Servei per practicar noves diligències, que poden ser completades amb les que aquest consideri pertinents, sempre dins el termini assenyalat pel Tribunal.

4. Decidida l'admissió a tràmit i nomenat un ponent, el Tribunal ha d'oïr els interessats i el Servei, conjuntament o separatament, les vegades que consideri necessari, pot practicar prova i dictar resolució, que ha de ser notificada als interessats en el termini màxim de sis mesos a comptar de la data de l'acord d'incoació de l'expedient.

5. Si en el curs del procediment el beneficiari de l'exempció sol·licita una autorització singular, aquesta s'ha d'acumular a l'expedient de retirada de l'exempció i el Servei també ha d'incloure la qualificació de la sol·licitud d'autorització en l'informe que remeti el Tribunal.

Article 16. *Renovació de l'autorització.*

Abans de finalitzar el termini per al qual es va concedir l'autorització, l'interessat en pot sol·licitar la renovació al Tribunal, el qual, previ informe de vigilància del Servei, l'ha de renovar o ha de sol·licitar al Servei que instrueixi un expedient que s'ha de tramitar com el de concessió d'autorització singular.

Article 17. *Sol·licitud d'autorització concurrent amb expedient sancionador.*

1. Quan, iniciat un expedient sancionador, els interessats sol·licitin l'autorització de l'acord, decisió, recomanació o pràctica objecte de l'expedient, a l'empara del que preveu l'article 38.3 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, han de formalitzar la sol·licitud d'acord amb el que preveu l'article 5 d'aquest Reial decret.

2. La sol·licitud ha de ser objecte d'informació pública d'acord amb l'article 7, i la seva tramitació es pot acumular a la de l'expedient sancionador, cas en què el Servei també ha d'incloure la qualificació de la sol·licitud d'autorització en l'informe que remeti el Tribunal.

3. La resolució del Tribunal que posi fi a aquest expedient ha de contenir separatament la declaració que sigui procedent sobre les pràctiques o els acords objecte de l'expedient sancionador, amb els pronunciaments accessoris que corresponguin d'acord amb la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, i la declaració que concedeixi o denegui l'autorització en els termes que estableix l'article 11 d'aquest Reial decret.

4. En el cas que posteriorment a la presentació d'una sol·licitud d'autorització singular es formulï denúncia pels mateixos fets, en l'informe de qualificació de la sol·licitud s'ha d'informar el Tribunal de Defensa de la Competència del contingut de la denúncia.

CAPÍTOL III

Registre de Defensa de la Competència

Article 18. *Contingut del Registre.*

1. El Registre de Defensa de la Competència té per objecte la inscripció dels acords, de les decisions, recomanacions i pràctiques que el Tribunal hagi autoritzat i els que hagi declarat prohibits totalment o parcialment, així com les operacions de concentració econòmica o presa de control d'empreses a què es refereixen els articles 14 i següents de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència.

2. El Registre de Defensa de la Competència està constituït per les seccions següents: secció A), d'acords, decisions, recomanacions o pràctiques autoritzades, modificades o prohibides; secció B), de les concentracions econòmiques.

Article 19. *Publicitat del Registre.*

El Registre és públic. La publicitat es fa efectiva mitjançant consulta o certificació expedida pel funcionari competent, i es limita a les dades inscripcionals a què fan referència els articles 20 i 21 següents. La certificació és l'únic mitjà d'acreditar fefaentment el contingut de les inscripcions registrals i s'expedeix a instància de qui tingui interès legítim, per petició d'un organisme oficial o del Consell de Consumidors i Usuaris.

Article 20. *Dades inscripcionals a la secció A).*

A la secció d'acords, decisions, recomanacions i pràctiques autoritzades, modificades o prohibides, s'hi inscriuen les mencions següents:

- La data de la resolució del Tribunal.
- La part dispositiva de la resolució.
- La naturalesa de l'acord, decisió, recomanació o pràctica autoritzada, modificada o prohibida.
- El termini de l'autorització.
- Les clàusules modificades o revocades, si s'escau.
- Els acords o les clàusules prohibides.
- Els noms i domicilis de les empreses que figurin als acords.
- Els noms i domicilis dels sol·licitants de les peticions d'autorització.

Article 21. *Dades inscripcionals a la secció B).*

A la secció de concentracions econòmiques, s'hi inscriuen les mencions següents:

- Nom de les empreses que participen en l'operació de concentració econòmica o presa de control.
- Naturalesa de l'operació.
- Data i contingut de la resolució per la qual es posa fi al procediment.

Article 22. *Forma d'inscripció.*

Les inscripcions al Registre de Defensa de la Competència es fan en qualsevol tipus de suports materials capaços de recollir i expressar, sense cap dubte i amb la garantia de permanència i inalterabilitat, totes les circumstàncies que, legalment, s'hagin de fer constar.

CAPÍTOL IV

Recursos

Article 23. *Recursos contra els actes del Servei.*

1. Els actes del Servei que decideixin directament o indirectament el fons de l'assumpte, determinin la impossibilitat de continuar un procediment o produeixin indefensió o perjudici irreparable a drets o interessos legítims, són objecte de recurs davant del ple del Tribunal de Defensa de la Competència en el termini de 10 dies.

2. No es considera que hi ha indefensió per denegació de pràctica de proves sol·licitades per part interessada, sempre que aquesta decisió s'adopti mitjançant una resolució degudament motivada i les proves la pràctica de les quals se sol·licita siguin manifestament impro-

cedents o innecessàries i, en tot cas, quan es puguin practicar davant el Tribunal.

3. En aquests casos, i en tots aquells en què el recurs interposat no tingui fonament d'una manera manifesta, el Tribunal en pot declarar la inadmissibilitat en resolució motivada.

Article 24. *Recursos contra les resolucions del Tribunal.*

El règim dels recursos contra les resolucions del Tribunal que regula aquest Reial decret és el que estableix l'article 49 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència.

Disposició addicional única. *Referències als òrgans de les comunitats autònomes amb competències en matèria de defensa de la competència.*

Les referències al Tribunal de Defensa de la Competència i al Servei de Defensa de la Competència que conté aquest Reial decret s'entenen fetes als òrgans competents de les comunitats autònomes quan les potestats administratives i els procediments que s'hi regulen s'exerceixin o es tramitin en relació amb conductes que, de conformitat amb el que disposa l'article 1 de la Llei 1/2002, de 21 de febrer, de coordinació de les competències de l'Estat i les comunitats autònomes en matèria de defensa de la competència, siguin competència de les comunitats autònomes.

Disposició transitòria única. *Acords ja vigents.*

S'entenen autoritzats els acords pertanyents a alguna de les categories enumerades a l'article 2 i que ja estaven vigents abans de la seva entrada en vigor, sempre que compleixin les condicions d'exempció exigibles per a cada una d'aquestes. Així mateix s'entenen autoritzats els acords compresos en aquestes categories que, en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, siguin modificats per les parts per adaptar-los a les condicions d'exempció requerides per a la categoria respectiva.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queda derogat el Reial decret 157/1992, de 21 de febrer, pel qual es desplega la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, en matèria d'exempcions per categories, autorització singular i Registre de Defensa de la Competència.

Disposició final primera. *Facultats de desplegament.*

El ministre d'Economia, mitjançant una ordre, pot modificar el formulari que conté l'annex d'aquest Reial decret.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 28 de març de 2003.

JUAN CARLOS R.

El vicepresident segon del Govern
per a Afers Econòmics
i ministre d'Economia,

RODRIGO DE RATO Y FIGAREDO

ANNEX I

Formulari de sol·licitud d'autorització singular (article 4, Llei 16/1989)

AL SERVEI DE DEFENSA DE LA COMPETÈNCIA

DIRECCIÓ GENERAL DE DEFENSA DE LA
COMPETÈNCIA

Paseo de la Castellana, 162, planta 22a, 28071 MADRID

Sol·licitant (interessat o representant):

Altres partícips:

Naturalesa de l'acord, decisió, recomanació o pràctica:

Sector econòmic:

SOL·LICITA que, prèvia la tramitació oportuna, elevi al Tribunal de Defensa de la Competència aquesta petició perquè concedeixi l'autorització singular a la qual es refereix l'article 4 de la Llei 16/1989.

Els sotasignats declaren que les informacions que es proporcionen anteriorment i a les ..... pàgines annexes són certes, que les opinions són veraces i que les estimacions han estat fetes de bona fe.

Lloc i data

Signatures .....

.....

NOTES:

1. Aquest formulari es compon:

a) D'una caràtula en la qual s'ha d'indicar la identitat dels partícips, la naturalesa de l'acord i el sector econòmic, així com el lloc, la data i les signatures dels sol·licitants.

b) De les informacions requerides a les seccions 1 a 8, per a la qual cosa es recomana facilitar-les pel seu ordre en un full a part i amb menció del número marginal de referència.

2. El fet d'emplenar aquest formulari no exclou la possibilitat que se sol·liciti informació addicional.

3. La part o les parts han d'indicar a la sol·licitud, de manera motivada, les informacions que s'han de tractar confidencialment, respecte a la seva divulgació entre les parts en l'acord o bé respecte a tercers.

D'acord amb el que disposa l'article 53 de la Llei 16/1989, el Servei i el Tribunal de Defensa de la Competència en qualsevol moment de l'expedient poden ordenar, d'ofici o a instància de l'interessat, que es mantinguin secrets les dades o els documents que considerin confidencials, formant amb aquests peça separada.

4. Aquest formulari no supleix la notificació a la Comissió de les Comunitats Europees prevista al Reglament núm. 17 del Consell de la Comunitat Econòmica Europea, de 6 de febrer de 1962.

5. La sol·licitud s'ha de presentar a:

Servei de Defensa de la Competència.
Direcció General de Defensa de la Competència.
Paseo de la Castellana, 162, 28071 Madrid.

I. Identificació dels partícips

1. Identitat del sol·licitant.

a) Denominació o raó social completa, número d'identificació fiscal, domicili, telèfon i fax.

Per al cas de comerciants individuals o societats sense personalitat jurídica que operin sota un nom comercial, s'han d'indicar també els noms, els cognoms i l'adreça del propietari o els propietaris o dels socis.

b) Descripció succinta de l'empresa o associació d'empreses que presenten la sol·licitud. S'hi ha d'incloure objecte social i àmbit territorial en què opera.

c) Enumeració dels socis que tenen participacions significatives en el capital de la societat. Participació en altres empreses.

d) Si la sol·licitud es presenta en nom d'un tercer o més d'una persona, s'ha d'indicar l'adreça i la qualitat del representant (o del mandatari comú) i adjuntar-hi la prova del seu poder de representació.

2. Identitat dels altres partícips.

a) Denominació o raó social completa, número d'identificació fiscal, domicili, telèfon i fax.

b) Descripció succinta de les empreses.

c) S'ha d'indicar, si s'escau, de quina manera aquests altres partícips han estat informats d'aquesta sol·licitud.

II. Objecte de la sol·licitud

3. Breu descripció de l'acord, la decisió, recomanació o pràctica per a la qual se sol·licita autorització.

4. Dades relatives al mercat. Naturalesa dels béns o serveis afectats per l'acord, la decisió, recomanació

o pràctica. Indiqueu, si el coneixeu, el codi de la Nomenclatura combinada espanyola (9 xifres) o codi de classificació nacional d'activitats econòmiques (CNAE) en el cas de serveis. Descriuiu l'estructura del mercat o mercats d'aquests béns o serveis: venedors, compradors, extensió geogràfica, volum de negocis, grau de competència, facilitat o dificultat per a nous subministradors de penetrar al mercat; productes substitutius. Si notifiqueu un contracte tipus (per exemple, amb distribuïdors) indiqueu quants contractes individuals penseu fer. Si teniu coneixement d'estudis de mercat, doneu-ne les referències.

5. Dades relatives a les parts.

a) Indiquen si algun dels partícips forma part d'un grup d'empreses.

b) Xifra de vendes en euros a l'últim exercici i part estimada d'aquesta xifra que correspon a l'objecte de la sol·licitud i quota de mercat que representa.

c) Control existent sobre els competidors.

6. Dades relatives a l'acord.

a) Adjunteu còpia dels acords, els contractes, les decisions o recomanacions en castellà, o amb traducció al castellà si està redactat en una altra llengua.

Si el contingut de l'acord no consta per escrit o només parcialment, doneu-ne una descripció completa.

b) Detalleu les clàusules que figuren a l'acord, la decisió, recomanació o pràctica que puguin restringir la llibertat dels partícips per prendre decisions comercials autònomes, especialment les relatives a:

Els preus de compra o de venda, els descomptes i altres condicions de transacció.

Les quantitats de productes que s'han de fabricar o distribuir, o de serveis que s'han d'oferir.

El desenvolupament tècnic o les inversions.

L'elecció de mercat o de font de proveïment.

Les compres o vendes a tercers.

L'aplicació de condicions tècniques a lliuraments de béns o serveis equivalents.

L'oferta separada o conjunta de productes o serveis diferents.

c) Heu notificat aquest contracte a la Comissió de les Comunitats Europees? Quin va ser el resultat? Heu rebut autorització o certificació negativa?

7. Motius que justifiquen l'autorització singular en virtut de l'article 3 de la Llei 16/1989.

Exposeu amb el màxim fonament possible els motius que, segons el parer del sol·licitant, justifiquen la concessió d'una autorització singular i, en especial:

1r En quina mesura els acords, les decisions, recomanacions o pràctiques contribueixen a millorar la producció o la comercialització de béns i serveis, o a promoure el progrés tècnic o econòmic i compleixen els següents requisits:

a) Permeten als consumidors i usuaris participar de forma adequada dels seus avantatges.

b) No imposen a les empreses interessades més restriccions que les indispensables per a la consecució d'aquells objectius.

c) No consenten a les empreses partícips la possibilitat d'eliminar la competència respecte d'una part substancial dels productes o serveis previstos.

O, alternativament:

2n En quina mesura els acords, decisions, recomanacions o pràctiques tenen per objecte la promoció o

la defensa de les exportacions i estan justificats per la situació econòmica general o l'interès públic.

3r En quina mesura els acords, decisions, recomanacions o pràctiques tenen per objecte adequar l'oferta a la demanda quan es manifesta al mercat una tendència sostinguda de disminució d'aquesta, o quan l'excés de capacitat productiva és clarament antieconòmic i estan justificats per la situació econòmica general o l'interès públic.

4t En quina mesura els acords, les decisions, recomanacions o pràctiques poden produir una elevació prou important del nivell social i econòmic de zones o sectors deprimits i estan justificats per la situació econòmica general o l'interès públic.

5è En quina mesura els acords, les decisions, recomanacions o pràctiques no són capaços d'afectar de manera significativa la competència al mercat per la seva escassa importància.

NOTA: en el cas que es donin diverses de les circumstàncies enumerades, expliqueu-les separatament fent referència al número marginal damunt indicat.

8. Altres informacions.

Subministreu qualsevol altra informació disponible que en la vostra opinió podria permetre als òrgans de la competència apreciar si l'acord, la decisió, recomanació o pràctica contenen altres beneficis que puguin justificar l'autorització.